

[ODSTĘPIENIEC *sb m*

I sg odstępieńc(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto wystąpił z jedności wiary; może też: grzesznik:

W połączeniu szeregowym: Nazwałś mię wnet obźercą, Odstępieńcem, pijanicą DramStp I 603.

Synonimy cf ODSTĘPCA.

Cf ODSTĘPCA, ODSTĘPIEŃ, ODSTĘPNIK